

Rafiq MUSA

Yarı mürgülü göylər
Yuxusundan oyandı.
"Bakı-Qroznı" reysi
Bakıdan havalandı.

Yerlərini tutmuşdu
Səmişlər birtəhər.
Nə səfər fərqlənirdi,
Nə də açılan səhər.

Bakıda hava yaxşı,
Bir az xəzri esirdi.
Sevənler-sevilənlər
Görüşə tələsirdi.

İş dalınca gedənlər,
Yaxşı-pis seçirdi.
Yerdəki işlərini
Göydə ölçüb-biçirdi.

Nə qalıbdır çatmağa,
Budur, şəhərin özü.
Göylər niyə qarışır,
Niyə tökülür gözü?

Yoxdurmu bir yiyəsi?
Göylər qalıbdır viran.
Buludlar üz-gözünü,
Turşudubdur nə yaman.

Hələ, tam çəkilməyib
Gecənin qaranlığı.
Bəd xəbərlər köklənir
Səhərin toranlığı.

Nə biləydik, nələr var
Göylərin "ommasında".
Kimləri itirmədik
Təyyarə qəzasında?!

Göylər doldu nə yaman,
Əlçimi qucaq-qucaq.
Göy üzünə nə olub,
Zəhrimarmı yağacaq?

Küləklər də qoşulub
Ünvanı bir axına.
Günəş harda gizlənib,
Niyə gəlmir yaxına?

Buludlara nə oldu?
Höknür-höknür ağılayır.
Yerdən gələn beləyə
Göylər qara bağlayır.

Buludların elə bil
Pozuldu nizamı.
Yerdən uman kəslərin
Göydə ölür gümanı.

Nə oldu birdən-birə,
Təyyarə sözə baxmır.
Ölüm "meydan sulayır",
Dərəyə-düzə baxmır.

Çöldən gələn bu nə səs?
Hər kəsi fikir ayır.
Bu səs təsadüfdümü?
Xəyanətə bənzəyir.

Uca bilmir təyyarə,
Buludlardan sürüşür.
Hökümənin yadına
Olub-keçənlər düşür.

Fikirləri qarışıq,
Ötənləri o, anır.
Yerdən göyə baxardı,
İndi yerə boylanır.

O məktəb illərini,
Xatırladı anbaan.
O qayğısız günləri
Alıb, aparıb zaman.

Bu da universitet,
Sevinci başdan asır.
Hər bir işdə birinci,
Bu yer ona yaraşır.

O, gizlədə bilmədi
Kimsədən həvəsini.
Bələdçi qız sevirdi,
Seçdiyi peşəsini.

Qız xəyaldan ayıldı,
Qışqırırdı dördyanı.
Göylərdəmi bitəcək,
Həyatının son anı!

Hökümə düşündü:
Varmı işin əlacı?
Bu həyat necə şirin,
Bu həyat necə acı.

Niyə gəldi bu belə,
Kimə neyləmişdiniz?
O tərəf, odu dağlar,
Bu tərəf, dərddi dəniz.

Kömək umur Allahdan
Narahat səmişinlər.
Üz-üzə dayanıbdır
Səhərin toranlığı.

Ümidlər azaldıqca,
Gözlərə zülmət çökür.
Qonaqları gözləyən,
Yerdəkilər nə çəkir?!

Hər kəsin ürəyinə
Qara fikirlər damır.
Göydəki haqsızlığa,
Yerdəkilər inanmır.

Təyyarədən xəbər yox,
Gözü yolda qalan var.
Bacısını gözləyən,
Oğul yola salan var

Yerdəkilər harayda,
Hər kəs batıb qan-tərə.
Yerrdəkilər susurlar,
Ümid qalıb göylərə.

Əlaqələr kəsilib
Kimsə "iş salammır".
Göydəkilər neyləsən,
Yerdən cavab alammmır.

"Hər şey yaxşı olacaq",
Söyləsə də Hökümə.
Kimsə bilmir Tanrının
Son qərarı, hökmü nə!

Təyyarə bələdçisi Hökümə Əliyevanın xatirəsinə

Hər kəs yaxşı bilir ki,
Zaman onlara yüküdür.
Amma ki, pilotlara
İnamları böyükdür.

Az da olsa, yenə də
Yaşamağa ümid var.
İqor, Aleksandra,
Kimlər etməz etibar?

Hökümə yaxşı bilir,
Öz hökmü var hər anım.
Tanrı özü yar olsun,
Yerdə-göydə olanın.

Hər bir kəsin fikiri,
Başqasına deyil sirr.
Dərdləri bir olsa da,
Yüz ünvana tələsir.

Bələdçi fikirlidi:
-Birdən-birə nə oldu?
Yerdən xəbər gəlməyir
Hər kəsin gözü doldu

Sən mərdanə dayandın,
İçindəydi göz yaşın.
Səni çəkəndirmədi
Yerlə göyün savaşı.

Səndemə, köklənibmiş
Bəxt ulduzun dörd-qəmə.
Sənin kişi qeyrətin
Bəlli oldu aləmə.

Arzuların, istəyinin,
Elə bil, bəndə düşdü.
Sənin bəxtin, qismətin
Niyə kəməndə düşdü?

Biz neyləyə bilərdik?
Sizinki belə gəldi.
Haqsızlığın əlindən,
Haqlılar dilə gəldi.

İki kəlmə sözlənlə,
Arzulara boy atdın.
"Hər şey yaxşı olacaq!"
Ümidini yaşıtdın.

Sözünə dəyər verdin.
Bu- tərəzi, bu- çəki.
Çətin işdir yaşatmaq,
Yaşamağa nə var ki!

Səni dinləyənləri
Az da olsa yaşıtdın.
Hər bir cür yaşadı,
Sən də belə yaşadın.

Sinə gərdin çətinə,
İşin olmadı asan.
Belə də olmalıydı,
Axı, Azərbaycanlısan!

"Hər şey yaxşı olacaq"
Bu səs Haqqın səsiydi.
Sağ qalacaq kəslərin
Həyat möcüzəsiydi.

Söylədiyin sözlərdə
Ümid qaynağı, daşdı.
Hər kəs sənin sözünü
Yaşamağa çalışdı.

"Hər şey yaxşı olacaq"
Söyləsən də hər kəsə.
Əli üzülənləri
Sən gətirdin həvəsə.

Bu ölüm karvanında
Olmadı ögey, yadın.
Hər bir kəsin dərдинi
Dərdin kimi yaşadın.

Hər kəlmən ümid dolu,
Yaşatmaq həvəsiydi.
Bu, ümid çırağının
Titrəyən şölesiydi.

Göylərdə bitməmişdi
"Olum-ölüm" savaşı.
Sizlərlə qucaq açdı,
Yerdə Qazax qardaşı.

Qorxu nədir bilmədən,
Yola-izə çıxdı o.
Alovlanan yolları,
Sinasına sıxdı o.

Qardaşın can yandırdı,
Rəhmət elədi alovu.
Yenidən xatırladıq
Oljas Süleymanovu.

Min olsun bir budağı,
Nə ağılsın, nə sinsin.
Gör olsun Qazax xalqı,
Adı ilə yaşasın.

Həç nə unudulmayı, r
Dərdin də yeri dolur.
Unudulmur yaxşılıq,
Nadana ibrət olur.

Mərd kişilər tanınır
Üzünün ağılıyla.
Yaşasın Qazax xalqı,
Var olsun varlığıyla.

Zaman gecikdirmədən
Öz sözünü deyəcək.
Yerdəki haqsızlığı
Tanrı götürməyəcək.

Nə olsun çökdü zülmət,
Ömrünün sabahına.
Ölümüylə yüksəldi
Tanrının dərğahına.

Bu bir ələn yazısı,
Yazan beləmi yazmış?
Sən demə mələklərin
Göylərdə sayı azmış.

Əbədiyyət yolunda,
Bir müqəddəs an da var.

Qoy ölüm sevinməsin,
Ölüb, yaşayan da var.

Qaysaq bağlayacaqdır,
Bugünkü acıların.
Səni örnək biləcəm,
Qəhrəman bacılarım.

Kimlər ki, can yandırır,
Ürək qoysa hər işə
Yaşayacaq xalqımın,
Ürəyində həmişə.

Hər şey göz önündədir,
Bu, həç kəsə deyil sirr.
Hər şey aydınlaşacaq,
Tapılacaq müqəssir.

Haqq-ədalət naminə
Nə şey üzə çıxacaq.
Bu işin günahkarı
Cəzasını alacaq.

Sənin sonuncu kəlmən
Göylərdən enməyəcək.
Dər əyaqda hər kəsin,
Harayına yetəcək.

Sözlərində yaşayan
El qızına min əhsən!
Göylərdə olsan belə,
Hər zaman bizimləsən

Tanrının dərğahında
İndi sənin öz yerin.
Göylərin yolaırcı,
Həsrət yerin, köz yerin.

Yolunu kəsə bilməz
Bundan belə duman, çən.
Dara düşən təntiməz,
Bilirlər ki, göydəsən.

Qəhrəman pilotlarla
Qoşa çəkilib adın.
Sən şərəfli ömrünü
Ləyaqətlə yaşadın.

Sizi tanıyanların
Göylər ocaq-piridi.
Hər vaxt göylərdəsiniz,
Göylər qartal yeridi.

Yaxşılar unudulmur,
Yaddaşı var daşın da.
Yaşadacaq el sizi
Tarixin yaddaşında.

Sizləri tanıyanlar,
Məhəbbətlə anacaq.
Sözə dəyər verənlər
Hər vaxt sizdən yazacaq.

Yüksəldiniz göylərə
Sizlərin hər biriniz.
Səfəriniz bitməyib,
Yenə göylərdəsiniz.

Sizin bəxt ulduzunuz
Göy üzündə yanacaq.
Sizi xatırlayanlar
Göylərə boylanacaq!